5de JAARGANG. CURAÇAO DEN 29n SEPTEMBER 1888. N° 248

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50, voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITENDE AGENTEN VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.
C. LEUCHS & Co
17, BARRETT'S GROVE, LONDEN.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un annucio di 1 té 7 regel, fl 0,50, cada regel mas fl. 0,07½.

Een kruistocht tegen de slavernij.

—o—

IV.

Het zal België tot eer verstrekken Kardinaal Lavigerie in zijn grootsche onderneming ter bestrijding van den slavenhandel krachtig ondersteund te hebben. De geldelijke bijdragen vloeien ruim en het getal der ingeschrevenen om deel te nemen aan den nieuwen kruistocht geeft aan het comité gelegenheid streng en voorzichtig in hun keus te werk te gaan. De liberale belgische bladen over het algemeen hebben het christelijke werk met belangstelling gevolgd en met ingenomenheid besproken. Toch ontbreekt het hier en daar weer niet aan hatelijkheden. Men geeft schamper te kennen, dat Kardinaal Lavigerie tot schandelijk is en voert dan het cijfer der bijdragen tot de helft boven het bedrag op. Fransche en Belgische bladen spreken van een gift van 250,000 francs, die door Nederlandsche Katholieken zou geschonken zijn. Dit laatste heeft de Kardinaal zelve in 't openbaar ontkend, zeggende: dat hij tot dan toe niets uit Nederland ontvangen had en dat het onderdrukken van den slavenhandel in Afrika het werk der Belgen moest zijn.

Mag men geloof slaan aan de berichten van eenige bladen, dan zou in beginsel reeds zijn vastgesteld, dat te Brussel binnenkort een internationale conferentie zal gehouden worden, die zich zal bezighouden met de beraming van middelen om den slavenhandel en den menschenroof in het zwarte werelddeel uit te roeien, en zouden reeds Engeland en Duitschland de uitnoodiging van koning Leopold, om zich op deze conferentie te doen vertegenwoordigen, hebben aangenomen.

Wij achten het niet meer dan natuurlijk, dat koning Leopold, die niet geschroomd heeft de souvereiniteit over het uitgestrekt gebied in Middel-Afrika te vereenigen met het koningschap in België, de verantwoordelijkheid gevoeld heeft, welke hij door die daad zich-zelven op de schouders heeft gelegd, en daarom ook van *hem* het initiatief is uitgegaan, om de europeesche Machten tot een gezamenlijk optreden te bewegen tegen gruwelen, welke een schand zijn voor de XIXe-eeuwsche menschheid. Duitschland en Engeland voorts zijn zoowel door de macht, welke zij kunnen ontwikkelen, als de stelling, die zij innemen ten gevolge van hun veroveringen en het grondgebied, hetwelk zij zich in Afrika verworven hebben, als van zelf aangewezen, om den souverein van den Congo-Staat in deze ter zijde te staan. Overigens is het getal Staten, van welke in deze krachtige hulp te verwachten valt, niet bijster groot; immers, de bezittingen zoowel als de invloed van Spanje en Portugal zijn schier uitsluitend beperkt tot kuststreken; Italië telt, ondanks het bloed en de schatten, welke het in den jongsten tijd op afrikaanschen bodem verkwist heeft, volstrekt niet mede, terwijl de Fransche Republiek te zeer door allerlei quaestiën van binnen- en buitenlandsche politiek wordt beziggehouden en daarbij in Europa een te zeer geïsoleerd standpunt inneemt, dan dat thans van haar Regeering een krachtig en energiek optreden in verbinding met andere Mogendheden voor een zaak van menschelijkheid en beschaving zou mogen verwacht worden.

Evenwel — en het zal ons genoegen doen, indien de lezer reeds zelf de opmerking gemaakt heeft vóór wij zijn aandacht daarop vestigen —evenwel is er nog één Mogendheid in Europa, die op een Congres ter bestrijding van den slavenhandel zeer zeker niet behoort te ontbreken; die bij de uitnoodiging tot het houden van zoodanig congres zonder stuitende onhoofschheid niet mag worden voorbijgegaan, en die — wat voor personen, die uitsluitend op de *practische* zijde der vraagstukken het oog gevestigd houden, van overwegend belang moet geacht worden — misschien meer dan eenige andere Mogendheid in Europa *kan* bijdragen en, gelijk zij reeds overvloedig bewezen heeft, ook in werkelijkheid *wil* bijdragen, om in Afrika de zaak der menschelijkheid en der beschaving te doen zegevieren. Die Mogendheid — behoeven wij het nog te zeggen? — is de H. Stoel, is de Paus.

Toen wij boven zeiden, dat het initiatief tot het houden van een congres was uitgegaan van koning Leopold, was dit slechts *gedeeltelijk* juist, namelijk alleen wat de uitwerking en het eerste begin van uitvoering van het plan aangaat. Maar het initiatief tot bestrijding van de slavernij in Middel-Afrika — tot onsterfelijke eer van het Pausdom zal het door de geschiedenis worden geboekstaafd — komt onder de vorsten van Europa toe aan Leo XIII. Reizigers en geleerden, wel is waar, hadden reeds vroeger eenige bijzonderheden omtrent den afrikaanschen slavenhandel in hun werken en reisbeschrijvingen vermeld, doch wetenschappelijke boeken worden slechts door weinigen gelezen; bovendien, de schrijvers werden niet bezield door het hart van den missionaris, van den Apostel. Niet door hen werd de toon aangeslagen, welke door de geheele beschaafde wereld zou gehoord worden, die weerklank zou vinden in alle gevoelige harten: niet over hen was de geest vaardig geworden, die eenmaal een Peter den Kluizenaar bezielde, om te gaan tot Vorsten en volken en hun het rood van verontwaardiging en schaamte op de wangen te jagen over de namelooze ellende en boosheid, waardoor een geheel werelddeel bedreigd wordt met ontvolking, zonder dat door het beschaafde en christelijke Europa een hand tot redding werd uitgestoken.

Deze grootsche taak — wij weten het — heeft Mgr. Lavigerie op zich genomen. Hij heeft dit gedaan, niet eigenmachtig of op eigen gezag, maar hij heeft het gedaan, gelijk hij bij elke gelegenheid nadrukkelijk deed uitkomen, op last en ingevolge een opdracht van den H. Stoel. Eerst door zijn Encycliek aan de bisschoppen in Brazilië, waar hij op welsprekende wijze ook de gruwelen van den afrikaanschen slavenhandel in het licht stelde, daarna door het wegsleepend woord van Mgr. Lavigerie heeft de Paus, als ware het met geweld, Vorsten en volken uit den sluimer opgewekt om de oogen omtrent den slavenhandel te doen opengaan.

Om die reden alleen reeds komt bij een congres, dat *ingevolge de bemoeiingen des Pausen* wordt bijeengeroepen om middelen te beramen, ten einde de slavernij uit te roeien en den schandelijken menschenhandel in de toekomst onmogelijk te maken, aan den H. Stoel in den persoon van zijn vertegenwoordiger een eerste plaats toe.

Zou het in het algemeen onbillijk en tevens ondankbaar wezen, indien door de europeesche Regeeringen in

---

FEUILLETON.

KIKO UN MAMA POR SUFRI.

—o—

I.

Tabata haci un frioe extraordinario den ultimo dianan di Januari di anja 1841. Cajanan di Anveres, na Belgica, tabata cubrí coe nan panja di invierno i e blancoe puro di sneeuw tabata haci nan brilja: ma sneeuw no tabata cai na pida pida moli contentando bista di hende coe n'e miles di forma diferentenan koe é sa toema; al contrario, é tabata cai duroe i é tabata zona manera hagel contra glas di ventananan, — i un bientoe frioe di Noord tabata corre coe major parti di hende, koe presenta nan for di porta di nan cas.

Apesar di tantoe frioe i maske no tabata mas koe much'or di mainta tabatin hopi hende riba caja un Dia Biernes mainta. Muchanan tabata corre pa cainta nan curpa, hende grandinan tabata soepla den nan manoe, i hendenan di trabao tabata bati nan curpa coe nan braza.

N'e momento-ai un mohé tabata camna masjá sosegá riba caja. Meste ta koe é tabata conoce toer e hendenan koe ta biba den e caja, pasobra é tabata drenta i sali toer e cas pobernan, i muchoe be é tabata bandona e casnan coe un expresion di satisfaccion riba su cara. Un mantel diki, focrá coe satin, tabata cubri su boenita curpa; su cabez gracioso i su cara, koe ja frioe a coeminsa haci un poco pars, tabata bira mas interesante bao di un sombré di terciopelo; su garganta tabata lorá den un luhoso abrigo, mientras é tabatin su manoenan scondé den un boenita panja di lana. E mosa, koe parce tabata basta ricoe, tabata pará na porta di un cas, koe é tabata toer ela pa drenta, ora di golpi e a mira un otro mosa, su conoci, ta bini di aleuw; el a keda para na porta di e cas pober, te ora koe su amiga tabata cerca djé; koe harimentoe el a bai contré bisando:

— "Bon dia, Adela, ¿com bai?"

— "Asina, asina, ¿i bo?"

— "Gracias na Dios mi ta salú i asina contentoe, koe mi no por bisa bo."

— "¿Pa kiko bo ta tantoe contentoe? Parce mi koe e tempoe frioe-aki no ta nada divertido."

— "Pa mi sí, Adela. Apenas ta un ora koe mi a lamta for di camna i ja mi a bisjita binti cas pober. Ma, ai Adela, mi a mira pobreza, miseria koe ta kibra coerazon di hende. Hamber, frioe, enfermedad, desnudez, — ta incomprensible. O, mi ta sinti mi feliz koe mi tin algun placa: pasobra, ta asina dusji pa hende haci bon!"

— "Hende lo bisa koe bo ta bai jora, Ana! Mi ta mira awa den bo wowonan; — bo no meste ta tantoe sentimental. Pobernan no tin di keha e invierno-aki. Mira cuantoe cos nan ta parti pa nan: carbon, pan, batata,— toer esai nan ta haja na abundancia. Ajera ainda mi a firma cincuenta franc riba un lista di suscricion pa e desgraciadonan; i mi ta sigura bo, koe mi ta prefera na laga otro hende parti mi placa, koe drenta mi mes den e cas susjinan-ai."

— "Adela, bo no conoce hende pober. No huzganan pa e limosneronan, koe ta camna pidi riba caja considerando esai como un fisji descansá; no huzga nan pa e pidilónan, koe ta susja i kibra nan panja pa expres, coe intencion di inspira horror i compasion. Bam coe mi, Adela, lo mi haci bo mira familia trahadó pober, cual su panja no ta kibrá, cual su cas no ta susji, ni koe lo no habri nan boca pa pidi, ma solamente pa gradici i bendiciona. Lo bo mira hamber pintá den nan cara, — pida pan pretoe den manoe stijf di muchanan, lágrima di mama desgraciadonan, desesperacion sombrio di pober tatanan .... ¡Ai! si bo tira un bista riba e escenanan-ai di miseria i sufrimentoe, ki un alegria angelical lo bo sinti ora bo por troca e situacion tristoe-ai coe un poco placa! — Lo bo mira pober criaturanan tene bo panja i balha rondó di bo; lo bo mira un mama infeliz pone su manoe cerca otro i hari coe bo: lo bo mira un tata, tolondrá pa gratitud, primi bo manoe fini den su manoe duroe di trabao pisá i banjé coe lágrima koe ta kima! — Auto, anto bo tambe lo drama lágrima di salvacion, Adela, i lo bo no ranca bo manoe for di e homber, maske ki duroe su manoe ta......Sí, Adela, recuerdo di e familia desgraciadonan-ai ta haci mi maloe."

Mientras Ana tabata conta e circunstancia horriblenan di pobreza den invierno coe un sintimentoe profundo i coe un boz imponente, su amiga no tabata papia ni un palabra, ni sikiera e expresion corticoenan koe ta manifesta participacion di é koe ta tende. Ana su sintimentoe a pasa completamente den coerazon di Adela; i ora Ana a bisa cara mirá, net é tabata saca su lensoe pa seca su wowonan jen di lágrima.

"Ana," — Adela dici — "mi ta bai coe bo, bai bisjita pobernan. Mi tin placa suficiente cerca mi. Laga nos dedika henter e mainta-aki na haci bon obra. O, ki contentoe mi ta, koe mi a contra bo."

Ana a keda mira su amiga coe satisfaccion, i den su cara tabata basta pa hende mira, com feliz é tabata sintié, di a haja un bienhechora mas pa su pobernan. E coe Adela a camna algun paso mas adilanti i nan a drenta na cas, caminda nan tabata sabi koe tin familia desgraciado.

Ana a loebida di drenta e cas mes-dilanti di cual e tabata pará, ora é tabata mira Adela bini. Esai ta di pordoné, considerando koe nunca ainda el a drenta al, i koe solamente é kier a drenta e mainta-ai pa mira koe por tabata cas di algun familia pober koe é no conoce ainda.

II.

Den un kamber di e cas, dilanti di cual Ana a keda para, tabata biba un familia desgraciado. Cuater muraja sunú tabata único testigoe muda di pena i sufrimentoe koe tabatin aiden; i bista di e escena tristoe, koe tabata presentá den e kamber, tabata pa jena coerazon di hende no solamente coe compasion, ma tambe coe un ciertoe sintimentoe di odio contra sociedad. Aire tabata aiden mes frioe koe riba caja, i panja di e hendenan, koe tabata biba ai, tabata manera mulá i frioe tabata jegate na nan curpa; den fogón tin un poco candela, cendé coe algun pida meubel ki-

deze de Paus werd voorbijgegaan, een en ander zou nog stuitender voorkomen, indien het congres — zooals het plan schijnt — op voorstel van den koning van België, gehouden werd te Brussel, waar de H. Stoel bij de Regeering een vasten vertegenwoordiger bezit.

Het zal wel onnoodig zijn, er veel over uit te weiden, hoe, afgezien ook in deze quaestie van recht en betamelijkheid, de H. Stoel, door de overige belanghebbende Mogendheden tot deelneming aan een congres geroepen, de allergrootste diensten aan de gemeenschappelijke zaak bewijzen zou.

't Is waar, dat de Paus op dit oogenblik een gevangene is zonder legermacht van gewapenden; maar de Paus beschikt, ook in Afrika, over een leger missionarissen en trouwe dienaren, die reeds bewezen hebben wat zij in den strijd tegen de barbaarschheid vermogen. Zou de Paus *soldaten* in de gewone beteekenis van het woord voor Afrika verlangen, wij hebben reeds nu gezien, dat ook dezen, zoodra zij begeerd worden, vrijwillig zullen toesnellen.

Ook nog om een andere reden moet de deelneming van den H. Stoel voor het welslagen van een gemeenschappelijk optreden van verschillende europeesche Mogendheden tegen de slavernij in Afrika van het allergrootst gewicht en het hoogste nut worden geacht.

Terwijl de overige Mogendheden allen min of meer verschillende en uiteenloopende *eigene* belangen in Afrika te verdedigen hebben, terwijl zij allen eigen invloed en bezittingen wenschen uit te breiden of te bevestigen, kan in sommige gevallen een geest van naijver en verdeeldheid nauwelijks uitblijven. In dergelijke omstandigheden nu kan het niet anders dan heilzaam en hoogst nuttig werken, indien in dezelfde vergadering ter behartiging van één gemeenschappelijke zaak ook een macht vertegenwoordigd is, die door allen wordt geëerbiedigd en daarom met gezag kan optreden, terwijl zij buiten het doel, waartoe zij met de overige Mogendheden samenwerkt, geen *eigene* belangen, die aan dat doel vreemd zijn, in het oog heeft te houden.

Dat de Paus, ook nadat hem zijn tijdelijke macht werd ontnomen, het karakter van souvereine macht heeft behouden, wordt in de staatkundige en diplomatieke wereld algemeen erkend. Duitschland bepaaldelijk heeft voor korten tijd het souvereine karakter van den Paus ten volle in het licht gesteld door de aanbieding aan Leo XIII van het middelaarsschap in de Carolinen-quaestie; geen der Mogendheden voorts, welke met den H. Stoel op den voet, waarop dit met andere souvereinen gebruikelijk is, diplomatieke betrekkingen onderhouden, kan de souvereiniteit van Leo XIII een oogenblik in twijfel trekken, en zelfs Italië wordt door de uitdrukkelijke bepalingen der Waarborgenwet gedwongen die aan te nemen. In geen geval kan dus de treurige en exceptioneele toestand, waarin op dit oogenblik de Paus te Rome verkeert, reden zijn om den H. Stoel uit te sluiten bij het houden van een congres, waar hij volgens recht en rede behoort vertegenwoordigd te zijn.

Het congres in deze regelen besproken is niet hetzelfde en staat niet in verband met het te Parijs door Kardinaal Lavigerie benoemde Comité, waarvan in de telegrammen deze week hier ontvangen, sprake is. Hierover zien wij nadere berichte te gemoet.

Een gedenkschrift.

Den 2 September l.l. verscheen de officiëele *Reichs-Anzeiger* met een keizerlijk besluit, waarbij, ter gelegenheid van het doopfeest, van Oscar Karl Gustaf Adolf, vijfden zoon des Duitschen Keizers, de gedenkschriften of oudjaars-aanteekeningen van wijlen keizer Wilhelm worden openbaar gemaakt. „Die aanteekeningen," zegt de Keizer, „leggen een kostbare getuigenis af van den zielenadel, den edelen, vromen zin van den afgestorvene. De kennisneming daarvan mag het volk niet onthouden worden. Derhalve heb ik op dezen voor mijn Huis zoo gewichtigen dag besloten, een uittreksel daarvan openbaar te maken, als een gedenkteeken ter eere van Wilhelm I, en als voorbeeld voor mijn Huis en mijn volk."

Het blad geeft daarop vier uittreksels, gedagteekend 10 April 1857, 31 Dec. 1866, 31 Dec. 1871 en 31 Dec. 1875.— Van politiek gewicht zijn deze bladzijden uit Wilhelms dagboek niet; maar zij ademen denzelfden geest van godsvrucht en ootmoed, welke geheel zijn leven gekenmerkt heeft.

De eigenlijke aanteekeningen worden voorafgegaan door een algemeenen afscheidsgroet, dien de Keizer reeds den 10 April 1857, dus reeds meer dan dertig jaar voor zijn dood, had ontworpen. Daarin zegt hij:

„Wanneer dit geschrift aan de mijnen in handen komt, behoor ik niet meer tot de levenden. Moge het mij vergund zijn, afscheid te kunnen nemen van hen, die mij dierbaar zijn en mij zullen overleven. Mocht de dood mij overvallen, dan moge mijn geheele leven een voorbereiding voor hiernamaals zijn geweest! Moge God mij een barmhartig rechter zijn!"

Later heeft hij er nog bijgeschreven:

„Een veel bewogen leven ligt achter mij. Naar Gods ondoorgrondelijke beschikking zijn lief en leed bij gestadige afwisseling mijn deel geweest. Het treurige lot, hetwelk ik als kind mijn Vaderland zag ondergaan en het vroege verlies eener onvergetelijke, geliefde moeder vervulde reeds vroeg mijn hart met ernst. De deelneming aan den oorlog van 1813—1815 tegen Napoleon gaf het eerste lichtpunt in mijn leven."....enz.

Na hierbij verder allen gedachtig te zijn geweest, wier vriendschap en welwillendheid hij in die moeielijke tijden heeft ondervonden, en na daarbij zijn gevoel te hebben uitgestort over den troost des wederziens, eindigt de Keizer aldus: „Almachtige! gij kent mijn dankbaarheid voor al het goede en smartelijke, hetwelk mij hier beneden is ten deel gevallen. In uwe handen beveel ik mijnen geest. Amen."

In den oudjaarsnacht van '66 schreef hij, hoe na zijns broeders overlijden het aanvaarden der kroon eigenlijk tegen zijn natuurlijke geneigdheid streed en hoe hij met nederig opzien tot God, die hem sterkte, de zware verantwoordelijkheid op zich nam om Pruisen in beslissende tijden te regeeren. Hij herinnert aan al het leed dat de Conflictsperiode hem deed gevoelen en hoe hij nochtans genoodzaakt was de legermacht ten volle te handhaven als den hoeksteen van Pruisens toekomst. „Ik vergeef," zegt hij, „allen, die mijn bedoelingen, waarmede ik steeds het welzijn des vaderlands beoogde, hebben tegenwerkt; doch mijn nakomelingen mogen niet vergeten, dat tijden als die van 1861 tot 1865 de periode van parlementair conflict mogelijk waren."

Rechtstreeks met betrekking tot den oorlog van 1866 schreef hij verder dit:

„In alle nederigheid erken ik de goddelijke genade, die mij in het afgeloopen jaar had uitverkoren om nog op mijn hoogen leeftijd een verandering van toestanden teweeg te brengen, die tot heil van het kleinere en grootere vaderland schijnt bestemd te zijn. De armee staat op dit oogenblik voor aller oogen onovertroffen. De geest, die haar bezielt, is de uitdrukking der gezindheid, die mijn groote voorvaderen bij de natie hebben aangekweekt. De armee in al haar onderdeelen vinden in deze ernstige ure van de scheiding des jaars mijn innigen dank voor de toewijding en opoffering, waarmede zij aan mijn roepstem gehoor heeft gegeven en voor mijn oogen heeft gezegevierd, een feit waarvoor ik Gode mijn ootmoedigen dank blijf stamelen. Maar ook geheel Pruisen ontvange hier mijn koninklijken dank voor de gezindheid, welke het in dit gedenkwaardig jaar heeft aan den dag gelegd. Waar zich zulk een vaderlandsliefde openbaart daar bestaat de gezonde zin, die de natie groot maakt, en daarom blijft God haar zichtbaar zegenen. Mijn levendigsten dank aan allen, die mij behulpzaam zijn geweest om door donkere tijden heen het lichtpunt dezes jaars te bereiken! Moge Gods zegen immer op Pruisen rusten en Pruisen zich dien zegen waardig toonen! Moge mijn zoon en zijn nakroost zulk een volk en zulk een leger om zich henen zien; mogen zij door *bezadigden en met den tijd overeenstemmenden voornitgang* beider welzijn zorgvuldig bevorderen en voor Pruisen de positie versterken, welke het zich door de Voorzienigheid zoo blijkbaar ziet aangewezen!"

De woorden „bezadigden, met den tijd overeenstemmenden vooruitgang" zijn in het keizerlijk handschrift dubbel onderstreept.

Na de groote zegepraal op Frankrijk schreef de Keizer den 31 December 1871.

„God was met ons. Hem zij lof, prijs, eere en dank! Toen ik aan het einde van het jaar 1866 met een warm, erkentelijk hart God mocht bedanken voor Zijn genade, Hem mocht loven voor de zoo onverwacht glorierijke gebeurtenissen, die tot heil van Pruisen strekten en den aanvang der hereeniging van Duitschland bleken te zijn, toen moest ik gelooven, dat de taak, mij door God opgelegd was volbracht en dat ik, in rust en vrede voortgaande eenmaal voor mijn zoon tot zijn geluk den arbeid kon nalaten, vooruitziende dat het hem gegeven zou zijn, de zaidelijke helft van Duitschland met de noordelijke tot een geheel samen te brengen. Doch naar Gods ondoorgrondelijke raad besluiten moest het nog in mijn roeping liggen, zelf die eenheid tot stand te brengen, gelijk zij thans tot stand gekomen is na dezen oorlog, dien Frankrijk zoo dwaselijk is begonnen, en die in 7 maanden even roemrijk als bloedig is ten einde gebracht. Wanneer ooit in de Geschiedenis de hand Gods zichtbaar is geweest, dan heeft men in de jaren 1866, 1870 en 1871 haar gezien. De duitsch-fransche oorlog, die als een bliksemstraal uit een helderen hemel viel, heeft binnen weinige dagen geheel Duitschland vereenigd; onze legerscharen behaalden de eene zege na de andere, en hielden, ook met smartelijke opofferingen, den strijd vol, gelijk het alleen door Gods wil mogelijk was. Diens wil stelde mij mannen ter zijde, om dat groote werk te vol-

---

brá, i koe ta doena de vez en cuando coe dificultad un poco vlam. Riba un cama meimei di kamber tin un jioe chikitoe maloe, no mas bieuw koe un anja, su cara geel, su braza flacoenan i su wowo hundoenan tabata doena hende mas koe motiboe pa corda koe un lugá den cementerio tabata speré pronto. Riba un piedra daro, banda di e jioe tabata sinta un mohé di poco edad, coe su manoenan tapá dilanti di su cara. Su panjanan, aunke tempoe a haci nan perde nan coló, no tabatin senjal di e pobreza, koe ta implora judanza pública; al contrario, na nan limpieza i na nan hopi cosementoe, ma koe casi no tababa cai na bista, hende por a observa coe cuantoe cuidao e mohé tabata busca di sconde su necesidad.

De vez en cuando un suspiro tristoe tabata sali for di su pechoe i algun gota di awa tabata lek for di su dedenan, coe cual é tabata tapa su cara. Sin embargo, na di mas mínimo movimiento di e jioe maloe é ta observa e criatura, é ta tapa su curpa frioe un poco i desesperá é ta bolbe toema su posicion tristoe riba e piedra.

Silencio di mas profundo tabata reina den e asilo di miseria; solamente sneeuw ta bati manera piedra contra glasnan di ventana i bientoe ta zona den schoorsteen.

Ta hopi ora caba koe e mohé a keda sinta manera na sonjo riba e piedra; e jioe maloe no a move, i e mama no a amta cabez; hasta tabata parce koe é ne tabata jora mas; pasobra e gotaunan di awa no tabata brilja mas na su dede. E kamber tabata manera un graf, koe lo no a habri nunca mas.

Di ripientoe, un boz zwak a sali for di den hoeki banda di fogón:

—"Mama, mama dusji, mi tin hamber!"

E kehamentoe-ai tabata di un mucha homber di cincoe ó seis anja, koe tabata sintá den un hoeki banda di fogón, toer lorá den otro pa busca un poco cajente, koe casi hende no por a nota, koe é ta ai. E tabata tembla manera hende coe caintura; i coe un poco atencion, hende por a tende com su djentenan tabata bati contra otro.

Sea koe e mama no a tende su kehamente, ó koe no tabata posibel pa el a doena su jioe lo ke é tabata pidi, é no a respondé i el a keda sinta sin move. A bolbe sigui un momentoe di silencio di sepulcro; ma poco despues e mucha a bolbe grita:—„Mama dusji, mi tin hamber. Ai, mama, duna mi pida pam."

E ora-ai e mama a halza su cabez; pasobra boz di su jioe tabata muchoe tristoe i ta sigur koe el a corta manera un cuchioe den su coerazon di mama. Un candela sombrio tabata brilja den su wowonan i hende por a mira duda den nan. El a responde coe un torrente di lágrima.

—„Jan, jioe di mi alma, no jora, pa amor di Dios! Mi tambe ta muri di hamber, mi jioe.—i no tin nada mas di come na cas."

—„Ai, mama, mi tin doló den mi barica,....doena mi pida pam."

N'e momento-ai e mucha su cara tabata asina lastimoso, hamber tabata asina profundamente marcá den su cara, koe e mama tolondrá a bula lamta manera koe é tabata bai haci un acto di desesperacion; temblando el a hinca su manoe bao di coesintji di e jioe maloe i el a saca un pida pam secoe, coe cual el a bai cerca e jioe coe hamber.

—„Ata, mi jioe"—é dici—„mi a scondé e pida pam-aki pa mi coesjina papa pa bo pober roeman maloe; ma mi ta kere koe e pober criatura no tin mester di pam mas.... ...."

Su boz a pega aden; su coerazon tabata muchoe cargá coe sufrimiento. Asina Jan a mira e pam brilja den su wowo manera un strea di felicidad el a bula coe toer dos su mano afó, el a cohe e pida pam manera un lobo ta cohe su victima.

E pober mama a bolbe bai cerca su jioe maloe, el a para miré un poco, i el a bolbe cai manera sin forza riba e piedra banda di cama.

Coe ansia, na mes tempoe coe un alegria sin igual Jan ta hinca su djentenan algun be den e pam te cra el a come algo mas koe mitar; e ora-ai el a stop, el a keda mira e pida sobrá coe gusto di sigui comé, ma é no a come mas. Por fin el a lamta para, el a bolbe mira e pida pam, el a camna poco poco bai cerca su mama; despues koe el a sagudié na su braza pa lamté for di e especie di sonjo, den cual e pober mohé tabata, el a doena su mama e pida pam bisando coe un boz masjá dusji; —"Mama, toema! Mi a sobra pida pa nos Mina maloe. Mi tin hopi hamber ainda i hopi doló den mi barica, ma ora papa bini cas lo mi haja un botram, ¿no mama?"

E pober mohé a braza su jioe i primé duroe contra su pechoe; un momentoe despues, sin koe el a sinti el a laga e jioe zak for di riba su rodia i el a bolbe cai den su tristeza di promé. Jan a bai poco poco te cerca su roeman chikitoe maloe, el a suntji su cara flacoe i geel, bisando: "Droemi di bo, mi roeman dusji!"—i el a bolbe bai sinta den su hoeki banda di fogón.

Tabata hustamente e ora-ai koe Ana tabata para dilanti di e cas pober i koe el a mira Adela tabata bini.

Henter un ora a pasa ainda, sin koe e mama desgraciadoe a lamta for di su sonjo amargo. E tambe tabatin hamber, é tambe tabata sinti doló den su stoma basji,........ma é tabata sinta na un cama di morto horribel; é tabata spera coe ansia e momento terribel, koe é, mama, lo a mira su jioe hala último roséa i moeri. —¿E tabatin tempoe anto pa corda e dolónan koe é tabata sinti? No! un mama ta semper mama: fortuná ó desgraciadoe, ricoe ó pober, no tin un sintimentoe mas profundo, ningun pasion mas poderoso, koe e sintimentoe, koe ta mara un mohé na su jioe, i e sintimentoe, e pasion-ai ta mas íntimo i mas grandi cerca esnan, koe sabi ki cuidao, ki ansia i cuantoe sodó di nan frenta nan a dedika na nan jioenan.

Principalmente hende pober sabi esai.

(*E ta sigui.*)

brengen. Die wil versterkte de gezindheid der strijdenden in toewijding en volharding en ongekende dapperheid, zoodat Pruisens vanen en die zijner bondgenooten een onvergankelijken roem en nieuwe eere behaalden. Die wil bezielde het volk met een ongekende offervaardigheid, ter verzachting der wonden, welke de oorlog onvermijdelijk toebrengt. Met een ootmoedig hart prijs ik den genadigen God, die ons waardig keurde, zulke groote dingen naar Zijn wil te volbrengen. Moge Zijn genade ons verder ter zijde staan bij den verderen opbouw van het nieuwe Duitschland, tot hetwelk nog eerst de grond is gelegd. Moge het ons deel zijn, in ootmoed te genieten wat in bloedige heete, kampstrijden is verworven. Heere, uw wil geschiede !"

Zeven jaren later na de moordaanslagen van Hödel en Nobiling schreef de Keizer :

„Er loopt een jaar ten einde, hetwelk voor mij een noodlottig jaar moest zijn. Gebeurtenissen van diep schokkenden aard hebben mij den 11 Mei en 2 Juni getroffen. Het lichamelijk lijden moest onderdoen tegenover de smart, dat zonen van Pruisen een daad volvoerden, wier gevolgen ik op mijnen hoogen leeftijd zoo moeielijk kon te boven komen en die mij hart en gemoed voor al mijn overige levensdagen moest bezwaren. Doch ik moet mij overgeven aan den wil Gods, die dit alles toeliet en mij tevens Zijn genade en barmhartigheid deed ondervinden, daar Hij mij niet slechts in het leven hield, maar mij ook de gezondheid gaf die mij weder voor mijn werkzaamheden geschikt maakte. Dus loof ik God voor Zijn beschikking, waarin ik tevens een vermaning zie om tot mij zelven in te keeren alvorens voor den rechterstoel des Almachtigen te verschijnen"....enz. enz.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

— Bij Koninklijk Besluit is aan den Heer *P. A. Gorsira*, koopman op *Curaçao*, vergunning verleend tot het aannemen van het ordeteeken der derde klasse van het Borstbeeld van den Bevrijder, hem door den President van de Vereenigde Staten van *Venezuela* geschonken.

— Bij Gouvernements beschikking is de Heer *John Martlas* benoemd tot Deurwaarder en bode bij den Raad van Justitie en bij het Kantongerecht op *St. Eustatius*, tevens Cipier aldaar; is de bestaande quarantaine voor schepen komende van *Martinique* opgeheven.

— Bij het afbreken van een stelling aan de voltooide katholieke kerk te San Willibrordo is een onvoorzichtigheid begaan, die vreeselijke ongelukken ten gevolge had kunnen hebben. Door het te spoedig losmaken waarschijnlijk zijn elf arbeiders naar beneden gevallen met het gevolg, dat vijf hunner werden gewond en de overigen met den schrik vrijkwamen. Van de vijf gewonden is één, die op de borst gevallen is, ernstig ziek.

— Verleden Maandag is het duidelijker dan ooit gebleken, dat de stoomsloep, welke gebruikt wordt om de brug te openen en te sluiten, niet krachtig genoeg is voor elke gebeurlijkheid. Dien dag nl. waaide het een weinig hard uit het Noorden terwijl de stroom sterk naar het Zuiden trok, en toen de brug tegen 4½ ure 's namiddags geopend moest worden om doorgang te schenken aan de Engelsche boot *Derwent*, werd de sloep met kracht naar de Zuidzijde getrokken, zoodat de pontons aan den droogen kant van Otrobanda vastgeraakt zijn. Ten half negen ure 's avonds is men eerst er in geslaagd de brug te sluiten.

Gedurende dien tijd, ruim vier uren, dat de passage gestremd was, heeft men van wege de Direktie vóór de Spaar-en Beleenbank geen pontjes, noch stoomsloep of wat ook gezien, om het publiek over te brengen, gelijk het in het passage-tarief wordt vermeld.

Wij veroorlooven ons de aandacht van den heer Smith op deze ongeriefelijkheid te vestigen.

— Jl. Woensdagmorgen is het Fransche oorlogsschip *Bisson*, commandant Antoine, naar Martinique vertrokken.

— Op den 23n dezer werd het eiland Barbadoes door een cycloon geteisterd.

NEDERLAND.

— Onze Oost begint — men zou bijna zeggen op onrustbarende wijze— de aandacht te trekken van onze Duitsche naburen. Onlangs heeft de *Köln. Ztg.* een uitgebreid feuilleton gewijd aan „Der Holländische Colonialsoldat," waarin de schrijver, die in het Nederlandsch-Indische leger heeft gediend, eene vrij donker gekleurde schets levert van het leven van den soldaat in dat leger. Nu weer wordt een ander bewijs van belangstelling onder de oogen der Duitschers gebracht, dat een veel ernstiger karakter draagt.

In een hoofdartikel, tot opschrift dragende: „De koloniale macht van Holland," bespreekt de *Münchener Neueste Nachrichten* de jongste gebeurtenissen op Java en geeft een overzicht van den Atjeh-oorlog. Ten slotte lezen wij in het artikel : „De ontruiming van Atjeh moet als het begin van het einde der Hollandsche macht in de koloniën beschouwd worden. Holland is, met zijn 30,000 man troepen in Indië, waarvan hoogstens 20,000 man als goede soldaten te rekenen zijn, niet in staat, zijn gezonken prestige weder te herstellen. Java, dat alleen zoo groot is als Zuid-Duitschland met de Rijkslanden ; Sumatra, dat een oppervlakte heeft als Frankrijk en Spanje samen ; Borneo en Celebes, al deze bloeiende koloniën zien in het succes der Atjehneezen Hollands machteloosheid, en de toekomst zal doen zien, dat ook zij reeds lang het nur verbeiden, waarop zij het Hollandsche juk zullen afschudden.

„De stammen in die koloniën zijn echter onderling te oneenig om zonder Europeesche heerschappij te kunnen blijven ; daar behoort eene macht te zijn, sterk genoeg om werkelijk te kunnen heerschen. Of Holland, breekt eenmaal de opstand uit, daartoe in staat zal zijn, is zeer te betwijfelen.

„Wordt Holland echter van daar verdreven, welke der Europeesche groote Mogendheden zullen dan deze rijke koloniën ten deel vallen ? Het is een vraag, die in de politiek der toekomst, en wellicht der naaste toekomst, van zeer groot belang zal worden." Dit is wel een belangstelling, die aandacht verdient.

— Wegens ongesteldheid van Z. M. den Koning heeft de president van den ministerraad, den 18n dezer, de Kamers der Staten-Generaal geopend. Het wetsontwerp ter wijziging van het tarief van rechten op suiker werd ingediend.

BUITENLAND.

ITALIË. — Op den 20n. dezer had weder het schandaal plaats der viering van den verjaardag der inneming van Rome door de Italiaansche troepen.

FRANKRIJK. — Het blad *La France* is van meening, dat de regeering in aanmerking genomen de slechte oogst, verpicht zal zijn de invoerrechten op granen tijdelijk op te heffen.

— Don Carlos heeft een brief aan Prins Valori geschreven, waarin hij dezen zijn dank betuigt voor de ridderlijkheid die de partijgenooten des prinsen jegens hem betoonen. Verder deelt Don Carlos zijne aanspraken op den Spaanschen troon mede, en verzekert hij, dat hij alleen de wettige koning is van dat land.

— Isidore, Hoofdrabijn van de Sinagoge van Parijs, is overleden.

— Ten gevolge eener prijsverlaging van het brood, door den gemeenteraad gesteld, hebben de bakkers van St. Denis hunne bakkerijen gesloten. De arbeiders zijn daartegen in verzet gekomen en hebben de patroons verplicht hunne bakkerijen op nieuw te openen. Er heerschte groote opschudding.

— Generaal Salomon, ex-president van Haiti, heeft te Parijs de operatie *Cystotomie* ondergaan en bevindt zich dientengevolge in zeer ernstigen toestand. Een telegram van gisteren meldde, dat hij op sterven lag.

— Kardinaal Lavigerie heeft eene vereeniging tegen den slavenhandel in Afrika gevormd. Vele aanzienlijke personen hebben zich als leden laten inschrijven.

— De regeering heeft bevel gegeven aan de kannoneerbooten aan de West-Kust van Afrika, om de schepen te vervolgen, die onder de Fransche vlag handel drijven in slaven.

— Op Fransch grondgebied heeft men het lijk gvonden van een Duitschen officier; de hersenspan is door een kogel doorboord. Bij het onderzoeken van het lijk is gebleken dat men met zelfmoord te doen had; dit heeft de ontstane opschudding tot bedaring gebracht.

SPANJE. — De Cortes zal hare zitting in de maand October sluiten om die in December opnieuw te openen.

— De bladen van Malaga melden, dat generaal Boulanger *incognito* door de stad is getrokken met bestemming naar Madrid, Grenada en Barcelona.

DUITSCHLAND. — De 35ste algemeene Katholieken vergadering wordt thans te Fryburg in Baden gehouden. De stad is in vlaggentooi, en de enorme zaal, waarin de vergadering plaats heeft, is prachtig versierd. Het bruine houtwerk en de donkerroode wanden maken een harmonisch geheel. De tribune is met rood laken en geel-witte feestoenen bekleed. Aan groen, decoratie-schilderwerk en opschriften ontbreekt het niet. De wapens van het aartsbisdom Fryburg en de overige dioecesen, de busten van Paus en Keizer en de reusachtige standbeelden van de apostelen Petrus en Paulus prijken voorts in de zaal. Ruim duizend leden zijn reeds aangekomen, waaronder dr. Windthorst, die bij den bekenden uitgever Herder logeert.

Zondagavond werden de gasten ontvangen, en dr. Windthorst sprak eene schoone redevoering uit over de Orden-quaestie in Baden en over 's Pausen droevigen toestand, tegen welken hij in naam der Katholieken protesteerde.

Door den aartsbisschop van Fryburg werd eene plechtige H. Mis van den H. Geest gecelebreerd: op het kathedraalsplein werd *der kleinen Excellen*: bij het uitgaan eene geestdriftvolle ovatie gebracht.

Daarna had de opening der vergadering plaats, van welke de heer Müller uit Coblenz tot voorzitter, de heeren dr. Windthorst, vrijheer Von Franckenstein en vrijheer Felix Von Loë tot eerepresidenten werden gekozen.

Plaatsgebrek belet ons, eene opsomming van de verschillende redevoeringen te geven. Vermelding verdient echter, dat kardinaal Lavigerie eene memorie over den kruistocht tegen de slavernij heeft ingezonden. De vergadering heeft eene bijzondere commissie benoemd ter bestudeering van het Romeinsche vraagstuk. De zitting werd gesloten met de kreten: Leve Leo XIII, de groote Paus, wijsgeer en diplomaat !

Dertig aartsbisschoppen en bisschoppen hebben brieven van adhæsie gezonden. Aanwezig waren tal van leden van den adel, zooals de prins Von Löwenstein, graaf Hompesch, de barons Schierstedt, een groot aantal leden van Rijks-en Landdag, van den clerus, vertegenwoordigers der pers uit verschillende landen enz.

— Het bezoek van graaf Kalnoky aan Bismarck heeft, volgens geloofwaardige meeningen, ten doel om eene verandering in de politiek ten opzichte van Bulgarije te brengen ; de Oostenrijksche regeering stelt eene verhooging der begrooting voor. Een te Keulen verschijnend blad zegt, dat uit deze samenkomst blijkt, dat het drievoudig verbond inschikkelijk is voor elke gebeurlijkheid.

— Te Berlijn zegt men dat vijftig Duitschers, als spionnen, van het Fransche grondgebied verbannen zijn geworden.

— De *Köln. Ztg.* deelt een gerucht mede, volgens hetwelk de Koning van Griekenland afstand zou doen van den troon om plaats te maken voor zijn zoon.

ENGELAND. — De commissie belast met het onderzoeken der beschuldigingen, door de *Times* tegen Parnell ingebracht, heeft den 23n. dezer hare eerste zitting gehouden.

— Te Brisbane, Nieuw-Holland, heeft een verschrikkelijke brand gewoed, waardoor vele eigendommen vernield zijn geworden. De schade wordt op 10 millioen franken begroot.

— De *Cronicle* zegt, dat Frankrijk een Fransch-Russisch verdrag opgemaakt en aan de beslissing van den Czaar onderworpen heeft.

— Naar aanleiding van eene politieke twist had er te Dublin een gevecht plaats tusschen twee regimenten, waarbij 30 soldaten gevallen zijn. De vechtenden werden met de bajonet uit elkander gedreven.

OOSTENRIJK. — Te Weenen is men bezig met grootsche voorbereidselen om den Keizer van Duitschland bij zijn aangekondigd bezoek luisterrijk te ontvangen.

— De overstroomingen worden minder.

GRIEKENLAND. — De regeering heeft aan al de schepen het bevel doen toekomen om zich naar de Turksche wateren te begeven, indien de Porte afziet, voldoening te schenken aan het protest van Griekenland over de aanhouding van Grieksche schepen in Chio.

BULGARIJE. — Een te Sofia verschijnend blad maakt een artikel openbaar, waarin de bescherming van de Porte, wordt ingeroepen met het doel om Bulgarije van de Grieksche geestelijkheid te bevrijden en zelfregeering te krijgen.

SERVIE. — De behandeling van het geding tot echtscheiding van Koning Milan is bepaald op den 22n November a. s.

V. S. v. N.-AMERIKA.— De kiezersstrijd in de Vereenigde Staten van Noord-Amerika voor de naderende presidentsverkiezing is nu in vollen gang. De partijen wedijveren in het zoeken van het beste middel van reclame. De democraten hebben een aantal transparanten ingericht, welke avond aan avond, in lichtende letters, de kiezers opwekken tot de keuze van hun candidaat, terwijl de republikeinen al de advertentieruimte der waggons van den *elevated-railway* (spoorweg boven de straten) te New-York voor hunne manifesten afgehuurd hebben.

Onlangs beproefden de burgers van Orangetown een reusachtigen vlieger op te laten, met het portret van den republikeinschen candidaat beplakt. De vlieger wilde echter niet goed opgaan, maakte allerlei bokkesprongen en sloeg eindelijk een burger boven op 't hoofd. Een uit de menigte stelde hierop voor het portret van den republikeinschen door dat van den democratischen candidaat, den heer Cleveland, te vervangen, en thans rees de vlieger statig en hoog in de lucht, als wilde hij den Amerikanen bewijzen, dat zij Cleveland, den tegenwoordigen president de voorkeur moesten geven.

— De gele koorts breidt zich steeds in Jacksonville uit : in de aangrenzende steden van Florida hebben zich eenige gevallen voorgedaan.

NOTICIA.

Catolicismo na Inglaterra.

Segun *El Iris de la Fe* di Caracas, Catolicismo ta progresa na Inglaterra di un manera alarmante pa secta protestant, koe ta mira millones di Protestant di nacementoe di mas elevá i otro distinguí pa sabiduria i fortuna pasa na Iglesia Católica.

Esai nos por mira den un articulo di *Iris*, koe ta trata riba e asunto-ai i koe ta bisa :

„Conbersionnan na Catolicismo ta sigui den Inglaterra. Ja nos a anuncia caba conbersion di Lord

Lions, koe tabata embajador na Paris; i awor doctora Ana Kinstvindt i reverendo W. Robinson a bira Catolica. Manera ta di comprende, Protestantnan ta alarmá mirando e movimiento na fabor di Iglesia Católica i reverendo Carlos Stirling, rector anglicano di parokia di New Malden, a keha públicamente riba algun accion di la Reina Victoria. "¿La Reina nó a asisti" — senjor Stirling dici — "na bendicion di rama den Iglesia Católica di Menton? ¿Hende no a miré den kapel Católica di Weibridger? ¿E no a pidi permision na Papa pa bisjita monasterio di gran Cartuja? ¿Padre Hesuitanan no a ricibié coe pompa, dia el a bai bisjita nan na Colegio di Beaumont? ¿E no a manda duke di Norfolk bai felicita Papa na ocasion di su Hubileo?" "Esainan ta" — segun senjor Stirling — "crimen imperdonabie i na contradiccion coe nos constitucion."

"Awe tin den Inglaterra, sin conta Irlanda, dos millon Católica, koe, major parti, ta pertenece na familianan di mas noble, di mas sabi i di mas rikeza."

Ciudad di Ponce bao di awa.

Un awacero grandi koe, companjá di un tempestad, a cai dia [illegible] di September na Ponce (Porto-Rico), a coeminsa pa ochoor di anochi i el a stop dos or di mardugá. Crecementoe di rioe *Portugues* tabata extraordinario, [illegible] ainda a [illegible]. Awa [illegible] un furia [illegible] kiko [illegible] su caminda di destruccion, [illegible] diferente direccion [illegible] hende [illegible] gai [illegible] de toer parti [illegible] desgracia di mas grandi i di mas terribel. Tempoe tabata extraordinariamente [illegible] anochi: loke tabata haci situacion di habitantenan ainda mas horribel.

Cos di mas [illegible] koe por tin a sosodé. Bomberonan [illegible] momento di mas peligro a presta servicionan di mas grandi, [illegible] di heroismo digno di aplauso. Un di nan a salba [illegible] victima [illegible] di hende [illegible] grandi peligro di [illegible] vida. [illegible] tiboe nan a [illegible] roe: ora el a [illegible] la baje basji: awa a lastra [illegible] i su jioenan, mientras é tabata salba otro.

Mas di [illegible] morto tabata reconocé. Opinion general ta, koe hentercosta ta jená coe morto, koe rioenan *Portugues* i *Bucaná* a lastra. Un brug di piedra i heroe tabata rancá for di su lugá té na un distancia di cincuenta metros.

Den comercio nan a organiza diferente comision pa socorre desvalidonan. Cas di Vidal & Ca. a reparti 300 bisti i 500 peseta.

Un caha, secretoe.

Algan dia pasá a moeri un senjora na Berlin, koe toer hende tabatin pa masjá miskinja. Ora su familianan a bai busca, nan a haja, despues di mucho buscamentoe, toer su herencia, esta: su placa, papel di valor i hopi prenda sconde den un ...... polison.

Un ladron spiertoe.

Poco dia pasá a jega un viahero na un hotel na Londen: é no tabatin mas ekipage koe un tasch chikitoe na su manoe, i el a pidi un kamber. Despues koe el a come un pida cos el a bai na su kamber, mientras el a ordena e sirbidó pa lamté mainta tempran. Su orde tabata cumplí exactamente i seis or' di mainta é tabata riba pia. Un momentoe despues koe nos pasagero a lamta, el a coeminsa bati klok coe ansia.

Un criá a corre subi bai mira kiko e senjor tabata kier. Hende por comprende com e criá a spanta ora e pasagero a puntré na unda su carson ta. Nan a listra toer caminda den hotel, ma por nada, e carson a keda perdi. — "Ma mi ta kere, koe mi no por keire henter Londen sin carson," e viagero dici, "mi no a sali for di hotel, i no ta otro manera koe ta den anochi nan a horta mi carson. Peor ta koe den su sacoe mi tin dos placa di papel, cada un di 100 libra esterlina."

E asuntoe tabata stranjoe i masjá desagradable p'e donjo di hotel, pasobra e viahero tabata menacé koe é ta bai keha na policia, i esai lo a haci hopi danjoe na bon nomber di su hotel. Toer hende lo poentra: ¿ki garantia ho tin na un hotel, caminda ladronnan ta drenta te den kamber di pasageronan? — P'esai e donjo di hotel tabata busca un manera di regla e asuntoe na bon i el a ofrece e viahero furioso di dunó un carson nobo, mientras lo é pagué un danjo i perhuicio di 100 libra esterlina. Despues di hopi palabra i menzamentoe e viahero a bin acepta e condicion.

Ora nos hombér tabata aleaw caba coe su carson nobo i su 100 libra, e asunto a bini na cla. E viahero koe tabatin un jas largoe te abao na su pia a bini n'e hotel simplemente.... sin carson.

Telegrammen.

De *Ocean Mail* [illegible] van heden bevat de volgende berichten, gisteren namiddag per kabel hier ontvangen:

GENUA. — De passagiers en de bemanning van de boot [illegible], uitgezonderd de kapitein, zijn op weg naar deze haven. [illegible] opgeviste lijken zijn begraven.

ST. ETIENNE. — Een gedeelte der mijnwerkers heeft den arbeid gestaakt.

WEENEN. — Karolyi heeft Friedrichsruhe verlaten. Over zijn spoedige terugkeer [illegible] verschillende [illegible].

LONDEN. — [illegible] Emir van Afghanistan [illegible].

— De [illegible] ontvangen [illegible] de Portugeesche [illegible] door de [illegible].

BRUSSEL. — Men bevestigt het bericht van den dood van Jamieson, die de expeditie ter opsporing van Stanley leidt. Mevrouw Jamieson heeft een brief van haar echtgenoot ontvangen, waarin deze haar [illegible] op hare hoede te zijn voor de valsche berichten, door een afgedankten volk verspreid.

ROME. — Groote vulkanische uitbarsting op Stromboli, een der Liparische eilanden.

De *T[illegible]* is van meening, dat de reeks diplomatieke nota's, tusschen Rome en Londen gewisseld, gelijk staat met een bondsverdrag tusschen beide Mogendheden.

ATHENEN. — De Grieksche regeering heeft eene nadrukkelijke nota aan de Porte gezonden, met betrekking tot de aanhouding der Grieksche schepen in Chio.

BILBAO. — De minister van Nijverheid heeft de eerste steen gelegd van het arsenaal en de nieuwe haven, ter verbreiding van den handel in deze stad.

NEW-YORK. — De gele koorts duurt voort. In Alabama zijn eenige gevallen voorgekomen en de bevolking heeft de stad verlaten.

ADVERTENTIEN.

[illegible]